

[Elbæk-Jessen.]

Rigsdagen vil blive stillet over for Krav om Hjælpeforanstaltninger. De store Reformere, der kunde op hjælpe Landbruget, har Regering og Rigsdag ikke villet gennemføre, men Ambulancetjenesten kan man ikke undslaa sig for; og er der nu, efter at Regeringen har opnaaet det fulde Flertal i begge Ting, Muligheder for, at de virkelige Landbore reformer kommer, saa vil det være meningsløst netop nu at jage de haardst trængte bort fra deres Hjem. Kommer disse Reformere, Rentesækning eller anden Tilpasning, ikke, vil store Dele af Vælgerne tabe Troen paa Regeringens gode Vilje i den Henseende.

Ogsaa Saneringsloven, der netop nu skal føres ud i Praksis, giver Anledning til Klager. Der forlanges store Udbetalinger af Laantagerne. Jeg kan nævne et Eksempel, idet jeg, da jeg nu var hjemme, saa, at en Mand maatte sælge Halvdelen af sin Besætning for at betale det, der blev forlangt, for at han kunde faa Laanet. Jeg vil gerne spørge Landbrugsministeren: Tages der ved Lovens Gennemførelse tilstrækkeligt Hensyn til Dispensationsbestemmelsen, som særlig vilde komme Vest- og Midtjylland til gode? Naar den er indsat i Loven, maa vi ogsaa kræve den benyttet.

I det hele taget er Landbrugets økonomiske Stilling bedst karakteriseret ved de senere Aars stærke Flugt fra Land til By — det gælder særlig Ungdommen —, og enhver, der paa en eller anden Maade har nogen Indflydelse, ved, hvilket *rum* der er paa faste Stillinger. Var Adgangen for Landbougdommen lettere til saadanne Stillinger, vilde Strømmen bort fra Landet være endda større. Alt for mange har tabt Troen til, at der er en Fremtid i Landbrugsarbejdet. Og ser man den Usikkerhed, der præger Afsætningsforholdene, tegner Billedet sig ikke særlig lyst.

Der tales om mere Udstykning; men tænk paa de Vanskeligheder, som unge, der vil stifte egne Hjem, staar over for — som f. Eks., at Byggematerialer er spekuleret op i urimelige Priser, saa det er næsten uoverkommeligt, økonomisk set, at bygge. Det er en Fejl. Kunde vi dog ikke faa Jernbjælker, Pandeplader og andet Byggemateriale hjem fra Udlandet for Landbrugets egen Valuta og faa dem til Købs til rimelige Priser, uden at Spekulationen faar fat paa dem? Saadanne Spekulationspriser kan dels hindre Arbejders Igang sættelse, dels lægge en stor Gældsbyrde paa dem, der i denne Tid vil bygge eller reparere. For de mindre Landbrug bødes der

paa den vanskelige Situation ved rigelig Tildeling af Svinekort og ved Tilskud fra Kornpuljen. De store Landbrug faar i Læ af Kornloven og i Forbindelse med den mindre Høst en stor Kornpris.

Der var ingen Grund til at nævne dette, hvis ikke det netop gik ud over Mellemstørrelsen af Landbrug; men det gør det i Øjeblikket. Der er i forskellige Egne gennemført Sukkerordninger og Kartoffelmelsfabrikker, der, rigtigt udnyttede; er en berettiget Hjælp. Jeg vil gerne i denne Forbindelse spørge den højtærede Landbrugsminister, hvorfor Ribe Amt ikke har faaet en Kartoffelmelsfabrik, og om der er Mulighed for, at det kan faa en saadan — der er store Arealer i Ribe Amt, der egner sig til Kartoffelavl — eller en Sukkerfabrik — vi kan ogsaa avle Sukkerroer ude paa Vestegnen. Der er ingen Egne, der er haardere ramt af Produktionsindskrænkningen end netop de Egne, hvor man, for at skaffe Indtægter, har holdt en forholdsvis stor Besætning og indkøbt Foderstoffer. De nuværende Forhold betyder for disse driftige og dristige Landbrugere en fuldkommen Omvæltning og er en Katastrofe for mange.

Naar jeg nævner dette, saa er Grunden den, at de Vanskeligheder, der trykker Landbruget, er Afsætningsforholdene til Udlandet og Valutasvingningerne indadtil, og det er Forhold, som den enkelte Landmand ikke kan magte — det maa blive Regeringens og Rigsdagens Sag. Vi ønsker ikke disse Vanskeligheder imødegaaet ved Tilskud. Det er umuligt og uholdbart i Længden, og det er mod Landbrugets Princip. Nej, vi ønsker Forholdene lagt saaledes til Rette, at et godt Arbejde kan give en forholdsmæssig Løn, saa vi kan betale enhver sit, lade nødvendige Reparationer udføre eller anskaffe nyt. Samtidig med at det giver taalelige Vilkaar i Landbrugsarbejdet, sætter det paa en naturlig Maade Arbejde i Gang og skaffer Indtjeningsmuligheder for Haandværkere og handlende, og det rækker langt videre: det giver den sunde Økonomi i Statens Husholdning.

Angaaende Handelsaftalerne, der nu er den Form, hvorunder vor Eksport afsættes, vil jeg, saa kraftigt som det er mig muligt, støtte de Krav, der har lydt om, at Landbrugseksporten faar den Plads i Vareomsætningen, som kan tilkomme den. Det vil tjene alle Parter bedst.

Tværbanen Lunderskov—Esbjerg anses sikkert af alle for en af vore vigtigste Banestrækninger. Vi forsøger ad den Vej, over